

بررسی شرایط جوانه‌زنی بذور تازه و خشک‌شده تمشک‌های اهلی و وحشی مازندران

مینا طیبی نژاد¹، مهدی حدادی نژاد^{2*}

1- دانشجوی کارشناسی گروه علوم باغبانی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

2 و * - نویسنده مسئول و استادیار گروه علوم باغبانی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

در این پژوهش طی دو آزمایش شرایط جوانه‌زنی بذورهای تازه و خشک‌شده تمشک‌های اهلی (خاردار و بی‌خار) و وحشی بررسی شد. در آزمایش اول صفات طول، بذر پوک، تعداد بذر و زنده‌مانی و جوانه‌زنی بذورهای تازه پس از دوره هفت ماهه گرما-سرما-گرما و در آزمایش دوم صفات تعداد بذر، طول، وزن و جوانه‌زنی بذورهای خشک‌شده پس از تیمار خراش‌دهی مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج نشان داد بذر تمشک بی‌خار در هیچ یک از شرایط دو آزمایش جوانه‌زنی نداشت اما زنده‌مانی و جوانه‌زنی بذورهای تازه در بین نمونه‌های وحشی و اهلی تمشک سیاه از تفاوت معنی‌داری برخوردار بود. میزان زنده‌مانی بذر تازه رقم اهلی 72 درصد و تمشک وحشی 56 درصد بود. تمشک وحشی بیشترین تعداد و کمترین طول، اندازه و وزن بذر خشک را داشت. بیشترین طول ریشه‌چه در هر دو رقم خاردار اهلی و وحشی در تیمار سه ساعت اسید سولفوریک حاصل شد در حالی که بیشترین طول ساقه چه در تیمار دو ساعت اسید سولفوریک به دست آمد. بیشترین جوانه‌زنی رقم خاردار و وحشی به ترتیب پس از دو و سه ساعت تیمار اسید سولفوریک مشاهده شد. جوانه‌زنی بذر خشک و انبار شد تمشک سیاه بهتر از بذر تازه است. بنابراین استفاده از بذور خشک و تیمار آن‌ها با اسید سولفوریک به مدت دو ساعت را برای جوانه‌زنی بذر تمشک سیاه وحشی و اهلی خاردار توصیه می‌گردد. کلیدواژه‌ها: تمشک، بذر تازه، بذر خشک، جوانه‌زنی.

مقدمه

جنس *Rubus* از گوناگونی بالایی در طبقه‌بندی گیاهی برخوردار است که شامل بیش از 750 گونه (تامسون، 1995) در 12 زیرگونه می‌باشد و در تمام قاره‌ها و اقلیم‌ها به جز قطب جنوب وجود دارند (هومر، 1996؛ فوک، 1914). تمشک سیاه (*Rubus spp.*) از خانواده (Rosaceae) بومی آمریکای شمالی، آسیا و اروپا می‌باشد. این گیاه در ایران در دامنه‌های شمالی و جنوبی البرز و دامنه‌های زاگرس رویش دارد (جلیلی مرندي، 1386). تمشک سیاه از جمله ریز میوه‌هایی است که به دلیل وجود جمعیت‌های وحشی و طبیعی در سراسر کشور و به خصوص در منطقه شمال مستعد انجام پژوهش‌های اولیه شامل جمع‌آوری توده‌های مختلف و بررسی آنها در جهت شناسایی مزایا و معایب این گیاه مقاوم و قانع می‌باشد (حدادی نژاد، 1394). اغلب مطالعات مربوط به اهمیت اقتصادی تمشک‌های سیاه بوده و روش تکثیر غیرجنسی با پاجوش و قلمه را که منشا تولید نهال تجاری جنس *Rubus* تمشک‌های سیاه و تمشک‌های فرنگی است مورد توجه قرار داده‌اند. اصلاحگران از بذر گونه‌های وحشی برای اصلاح ارقام استفاده می‌کنند. بذورهای تمشک به علت پوشش سخت بذر و مکانیسم‌هایی از قبیل پوشش نفوذ ناپذیر و مواد شیمیایی مهارکننده یا حضور یک جنین خفته دارای رکود دو گانه است (نیوم، 1980؛ تیلور، 2005؛ زاسادا و تینیر، 2003). خواب عمیق بذر بسیاری از گونه‌های *Rubus* استفاده از ژرم‌پلاسم ارقام وحشی در برنامه‌های اصلاحی را با مشکل مواجه کرده است (کلارک و همکاران، 2007؛ دوبنی، 1996). جوانه‌زنی آهسته در تمشک می‌تواند به خاطر بلوغ کند طی خواب جنین باشد (زاسادا و تینیر، 2003). خراش با اسید سولفوریک 98% و سرمادهی طولانی، ابتدا گرم سپس سرد برای

جوانه‌زنی رضایت بخش در گونه‌هایی که بذر سخت دارند نیاز است (هیت، 1967). لازم است امکان جوانه‌زنی بذور تازه بدون نیاز به تیمارهای تکمیل نیز بررسی گردد. جنینگر و تولوچ (1965) گزارش نمودند زمانی که بذرهای خراش داده شده ی تمشک را در معرض یکی از تیمارهای سرمادهی - دماهای متناوب - نور - پتاسیم نترات - تیوره آ یا کینتین قرار دهیم به‌طور کامل جوانه‌زنی خواهند داشت. با توجه به اینکه جیبرلین‌ها دخالت مستقیم در کنترل و تسهیل جوانه‌زنی دارند و تیمارهای جیبرلیک اسید می‌تواند خواب فیزیولوژیکی بذرها را برطرف کرده و جوانه‌زنی را تحریک کند (چیچا و همکاران، 2005). جیبرلین‌ها مسیر انتقال ویژه‌ای را تحریک و فعال می‌کنند که باعث کاهش میزان اسید آبسزیک، درمقابل افزایش اکسین و سائتوکنین جهت القای شکستن خواب می‌شود. به‌طور معمول بذرهای Rubus در شن، خزه اسفاگنوم یا خاک در گلخانه سرمادهی می‌شوند (کلارک و همکاران، 2007؛ هومر و پیکوک، 1994). اما می‌توانند در محیط کشت هم جوانه بزنند (مین و همکاران، 1995) همچنین روی کاغذ صافی (وادا، 2009). پروتکل خراش - دهی بذر و شکستن خواب دو گانه این بذرها نیاز به اطلاعات و دانش بیشتر درباره ساختار پوشش بذر، ضخامت و خواص شیمیایی بذر دارد (وادا و کندی و رید، 2011). باتوجه به در حال انجام بودن برنامه به‌نژادی تمشک سیاه در ایران (حدادی نژاد و همکاران، 1394) تهیه یک پروتکل جوانه‌زنی استاندارد برای جوانه‌زنی از ژرم‌پلاسم‌های متنوع کاربردی می‌باشد. این تحقیق سعی دارد ابتدا بذور مختلف و شرایط رشدی آنها را بررسی نموده و در ادامه با استفاده از ترکیبات شیمیایی، خواب بذر را برطرف نموده و جوانه‌زنی در تمشک سیاه را تسریع نماید.

مواد و روش‌ها

از میوه‌های کاملاً رسیده‌ی ارقام خاردار اهلی و بدون خار و وحشی جمع‌آوری شده در کلکسیون تحقیقاتی دانشگاه علوم کشاورزی ساری برای تهیه بذور استفاده شد. قسمتی از بذرهای تازه پس از جداسازی از میوه صرف آزمایش اول و قسمتی دیگر خشک شده و صرف آزمایش دوم شد.

آزمایش اول (جوانه‌زنی بذرهای تازه)

بذرها در تابستان 94 از میوه‌های کاملاً رسیده و سالم ارقام خاردار اهلی و بی‌خار و وحشی تهیه شدند. بعد از استخراج بذرها از داخل میوه، به‌طور کامل برای حذف باقی مانده‌های میوه با آب شستشو داده شدند. سپس در قالب طرح کاملاً تصادفی خصوصیات بذور سه نوع تمشک اهلی خاردار و بی‌خار و وحشی در چهار تکرار و هر تکرار شامل 50 بذر برپایه طرح کاملاً تصادفی برای صفات زیر بررسی گردید. تعداد بذر شناور (بذر پوک) از طریق غوطه‌ورسازی بذرها در ظرف آب مقطر و شمارش بذرهای شناور بر آب ارزیابی شد. تعداد بذر در سانتی‌متر مربع نیز در شرایط آزمایشگاه شمارش گردید. برای آزمون زنده‌مانی بذر از تترازولیم استفاده گردید. برای این منظور 25 عدد بذر تازه در آب به مدت 12 ساعت خیسانده، برش طولی زده و در تری فنیل تترازولیم کلراید قرار داده شد. جنین بعد از 24 ساعت زیر میکروسکوپ مشاهده شد.

آزمون جوانه‌زنی بذور تازه (چینه گرمایی و سرمایی): برای هر رقم خاردار اهلی و بدون خار و وحشی 4 پتری دیش حاوی 50 عدد بذر در نظر گرفته شد. بذرها به مدت یک ماه در دمای 18 ± 2 در ژرمیناتور به همراه فتوپریود 16 ساعت روشنایی و 8 ساعت تاریکی قرار گرفته سپس 3 ماه چینه سرمایی در دمای 4 ± 1 درجه سانتی‌گراد در تاریکی یخچال و در نهایت هشت ماه با فتوپریود 8 ساعت تاریکی و 16 ساعت نور با دمای 30 ± 2 درجه سانتی‌گراد در ژرمیناتور قرار داده شدند و درصد جوانه‌زنی بذور اندازه‌گیری شد. در پایان خصوصیات بذور سه رقم تمشک پس از خشک کردن بذور، اندازه‌گیری شد و طول ده بذر، تعداد بذر در سانتی‌متر مربع و وزن خشک

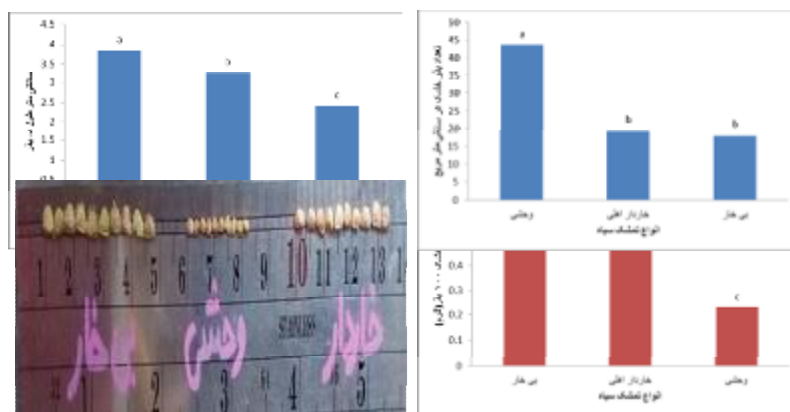
آنها نیز ثبت گردید. برای وزن بذر، بذره‌های هر رقم در سه دسته صدتایی برحسب گرم و با ترازوی دیجیتال وزن شدند. طول ده بذر با خط کش اندازه گیری شد. تعداد بذر در سانتی مترمربع نیز در شرایط آزمایشگاه شمارش گردید.

آزمایش دوم (جوانه‌زنی بذره‌های خشک)

مقداری از بذرها در دمای اتاق 22 ± 3 به مدت 5 روز خشک شده و به مدت 4 ماه در پاکت کاغذی و شیشه حاوی گلوله پنبه‌ای بسته بندی و در دمای 5 ± 2 درجه سانتی گراد نگهداری شد. در تیمارخراش دهی بذره‌های خشک هر کدام از تیمارها در 4 پتری حاوی 50 بذر انجام شد. فاکتور مورد بررسی زمان تیمار با هیپوکلریت سدیم (شش و 20 ساعت در حمام یخ) و اسید سولفوریک 98 درصد (نیم، دو و سه ساعت) و رقم (اهلی خاردار و بی‌خار و وحشی) در چهار تکرار بر پایه طرح کاملاً تصادفی بود. در ادامه برای جوانه‌زنی بذرها در پتری دیش با اسید جیبرلیک + پتاسیم نترات (34 mg/l , $\text{PH}=4/9$) تیمار شدند. در این مدت بذور نمونه‌های شاهد نیز در پتری دیش روی کاغذ صافی در آب مقطر غوطه‌ور بودند. و جهت کنترل قارچ ظروف مورد استفاده با قارچ کش بنومیل به میزان $0/13$ میلی لیتر در لیتر ضد عفونی گردید. با استفاده از نرم افزار آماری SAS نسبت به تجزیه داده‌ها جهت محاسبه تجزیه واریانس اقدام گردید و سپس با نرم افزار اکسل 2010 تصاویر رسم گردیدند.

نتیجه و بحث

شکل 1 خصوصیات بذر در سه نوع تمشک سیاه موجود در کشور را نشان می‌دهد. نتایج نشان داد نوع رقم بر صفات بررسی شده بذر خشک شده بسیار معنی دار بوده به طوری که در تمشک وحشی کمترین طول ده بذر خشک ($2/5$ سانتی متر) و کمترین وزن ($0/2$ گرم) و بیشترین تعداد بذر خشک در یک سانتی مترمربع (40) را داشته است (شکل 1).

شکل 1: مقایسه خصوصیات وزن و طول و تعداد بذر خشک در سه نوع تمشک سیاه اهلی خاردار و بی‌خار و وحشی

جوانه‌زنی بذر تازه

نتایج نشان داد تعداد بذر پوک و تعداد بذر در سانتی مترمربع در بین انواع مختلف تمشک از تفاوت معنی داری برخوردار نبود. اما زنده-مانی بذر و جوانه‌زنی بذره‌های تازه در بین نمونه‌های وحشی و اهلی تمشک سیاه از تفاوت معنی داری برخوردار بود. به طوری که رقم

خاردار اهلی با 72% بالاترین میزان زنده‌مانی و سریع‌ترین زمان جوانه‌زنی و تمشک وحشی پایین‌ترین قوه نامیه را دارا بوده است (جدول 1).

شکل 2: میزان زنده‌مانی بذر تازه سه رقم تمشک سیاه

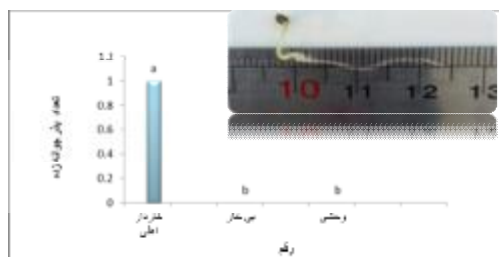
جدول 1: نتایج تجزیه واریانس اثر نوع رقم بر صفات بذرهای تازه و خشک

میانگین مربعات								منابع تغییرات
تعداد بذر خشک در cm^2	طول ده بذر خشک cm	وزن خشک g	جوانه‌زنی بذرهای تازه	تعداد بذر تازه در cm^2	تعداد بذر تازه شناور	قوه نامیه بذر تازه (%)	درجه آزادی	رقم
626.3**	1.563***	0.1456***	1**	31.44 ^{ns}	33.44 ^{ns}	192***	2	رقم
3.89	0.0189	0.00095	0	10.89	2.11	0	6	خطای آزمایش
7.30	4.34	6.45	0	18.92	23.35	0	-	ضریب تغییرات (CV)

*** در سطح احتمال 0/001 درصد معنی دار می باشند.

نتایج آزمون زنده‌مانی بذرهای تازه نشان داد بذور رقم خاردار از بیشترین میزان بذر زنده برخوردار است و تمشک بی‌خار و تمشک بعدی از این لحاظ در جایگاه بعدی قرار دارند و تفاوت معنی‌داری نیز با یکدیگر دارند. (شکل 2).

بنابر نتایج جوانه‌زنی بذرهای تازه این بذرها بدون تیمار شیمیایی بعد از 7 ماه (پاییز) قرار داشتن در چینه گرما-سرما-گرما به تعداد بسیار کم (3 بذر) آن هم در رقم خاردار اهلی جوانه زدند (شکل 3).

شکل 3: نتایج جوانه‌زنی بذر تازه سه نوع تمشک سیاه پس از انجام چینه گرما-سرما-گرما

با اینکه تست تترازولیم بذره‌های تازه در صد بالای زنده‌مانی را نشان داد تنها سه بذر (1/5%) از بذور تمشک خاردار اهلی بعد از هفت ماه قرار داشتن در شرایط چینه گرما-سرما-گرما جوانه زدند. جوانه‌زنی بذور خراش داده نشده‌ی تازه به وزن (سایز) و پوشش بذر (ضخامت یا سختی) وابسته نیست (وادا و رد، 2011). جوانه‌زنی بذره‌های جنس *Rubus* توسط دو عامل فیزیکی و فیزیولوژیکی کنترل می‌شود. به دلیل وجود پوشش سخت بذر جوانه‌زنی بذره‌های تازه تمشک بسیار ضعیف بوده و همین جوانه‌زنی کم هم با تاخیر انجام می‌گیرد (مارکوزی و فرناندز، 1993). پوشش بذر با کنترل رشد جنین و محدود کردن خواب بذر و جوانه‌زنی نقش مهمی در زندگی گیاه دارد (مویست و همکاران، 2005).

جوانه‌زنی بذر خشک

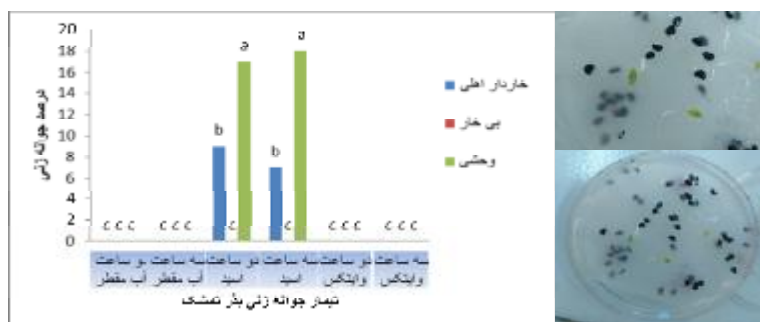
نتایج تجزیه واریانس اثر نوع رقم بر صفات بذره‌های خشک شده تمشک سیاه وحشی و اهلی خاردار و بی‌خار نشان داد اثر متقابل رقم با تیمار خراش دهی و زمان تیمار خراش دهی روی درصد جوانه‌زنی، طول ریشه‌چه و ساقه‌چه معنی‌دار می‌باشد (جدول 2).

جدول 2: نتایج تجزیه واریانس اثر نوع رقم بر صفات بذره‌های خشک شده تمشک سیاه وحشی و اهلی خاردار و بی‌خار

میانگین مربعات				منابع تغییرات
طول ساقه‌چه mm	طول ریشه‌چه mm	درصد جوانه‌زنی %	درجه آزادی	
2.051588	2.051588	7.965451	2	رقم
7.8761	7.8761	28.74322	2	تیمار خراش دهی
1.980297	1.980297	7.191187	2	زمان
1.117761*	1.117761*	4.238984*	20	رقم × تیمار × زمان
81	81	81		خطای آزمایش
20	20	35		ضریب تغییرات (CV)

*** در سطح احتمال 0/001 درصد معنی‌دار می‌باشند.

بیشترین درصد جوانه‌زنی مربوط به تمشک سیاه وحشی بود که در تیمار اسید سولفوریک غلیظ شده به دست آمد. هر چند بین مدت زمان تیمار با اسید تفاوت معنی‌داری مشاهده نشد. که این موضوع در مورد تمشک سیاه خاردار نیز مشابه بود. اما تمشک بی‌خار اهلی در هیچ یک از تیمارهای مورد بررسی جوانه‌زنی نشان نداد (شکل 4).

شکل 4: اثر متقابل تیمارهای جوانه‌زنی در زمان‌های مختلف بر درصد جوانه‌زنی بذر خشک سه نوع تمشک

کلارک و مور (1993) دریافتند که اغلب گروه‌های تمشک سیاه در تیمار اسید سولفوریک به مدت سه ساعت، بالای 40% جوانه‌زنی داشته‌اند. خراش دهی با NaOCl مانند H₂SO₄ ضخامت پوسته‌ی بذر را کاهش می‌دهد اما نتیجه به معنی جوانه‌زنی نبوده است. چراکه ضخامت پوسته بذر به تنهایی فاکتور محدود کننده جوانه‌زنی نیست و اسید سولفوریک می‌تواند اثرات شیمیایی اضافی روی پوشش بذر داشته باشد (وادا و همکاران، 2011).

بنابر نتایج افزایش مدت زمان تیمار با اسید سولفوریک منجر به افزایش معنی‌دار طول ریشه‌چه تمشک وحشی گردیده است در حالی که این اثر برای تمشک اهلی خاردار معنی‌دار نبوده است و به مقدار قابل توجهی کمتر از تمشک وحشی بوده است (شکل 5).

شکل 5: اثر متقابل تیمارهای جوانه‌زنی در زمان‌های مختلف بر طول ریشه‌چه و ساقه‌چه سه نوع تمشک سیاه

در مورد طول ساقچه نتایج برعکس بوده و مدت زمان کمتر تیمار با اسید ضمن ایجاد اثر معنی‌دار در رشد ساقچه تمشک وحشی منجر به ایجاد تفاوت معنی‌دار در تمشک اهلی خاردار نیز گردیده است. به‌طور معمول تکنیک خراش دهی شامل تیمار با اسید سولفوریک می‌باشد که عموماً به مدت نیم ساعت در تمشک فرنگی و و زمان سه ساعت در تمشک سیاه مرسوم است (کلارک و همکاران، 2007). نیترات پتاسیم در آزمایشگاه‌ها به‌عنوان تیمار بذر برای غلبه بر رکود بذر مورد استفاده قرار می‌گیرد اما هنوز نوع عملکرد آن مشخص نیست. گروهی از ترکیبات نیتروژن‌دار مثل KNO₃ منجر به شکست رکود بذرهای آراییدوپسیس با اثرگذاری بر فیتوکروم A شده و بعد از اینکه مدت کوتاهی در معرض نور قرار گرفت جوانه‌زنی را در پی داشت (باتاکا و همکاران، 2002). در این تحقیق به‌منظور حصول اطمینان از جوانه‌زنی و رشد دانه‌ها از ترکیب تیمارهای KNO₃ و GA₃ برای بهبود جوانه‌زنی استفاده شد.

مطالعات اخیر نشان می‌دهد که روی هم رفته تیمار جوانه‌زنی KNO_3 و GA_3 بهترین تیمار برای بهبود و پیشرفت جوانه‌زنی است. (وادا و رد، 2011).

نتیجه‌گیری نهایی

جوانه‌زنی بذر تمشک سیاه وقتی که بذور پس از برداشت خشک و انبارداری شده باشند بهتر بوده و بیشترین طول ریشه‌چه در هر دو رقم خاردار اهلی و وحشی در تیمار 3 ساعت اسید سولفوریک حاصل شد درحالی‌که بیشترین طول ساقه‌چه در تیمار 2 ساعت اسید سولفوریک به دست آمد. رقم خاردار اهلی بیشترین جوانه‌زنی را در تیمار 2 ساعت و رقم وحشی در 3 ساعت اسید سولفوریک داشته است. این تیمارها برای تکمیل شدن لازم دارند تا با KNO_3 و GA_3 همراه گردند.

منابع

- جلیلی مرندی ر. 1386، میوه‌های ریز. انتشارات جهاد دانشگاهی ارومیه. 53 صفحه.
- جوکار و. 1391، بذر گیاهان باغبانی (درختان میوه - سبزی‌ها و صیفی‌جات، گیاهان زینتی) و نگهداری آن‌ها. انتشارات سروا. 237 صفحه.
- حدادی نژاد م.، س. قاسمی عمران و ف. عظیمی آهنگری، 1394. تنوع مورفولوژیک تمشک‌های سیاه در مناطقی از استان مازندران. مجله علوم باغبانی. 46 (2): 343-333.
- Bataka, I., M. Devica, Z. Gibala, D. Grubisica, K. L. Poffa, and R. Konjevic. 2002. The effects of potassium nitrate and NO-donors on phytochrome A-and phytochrome B-specific induced germination of *Arabidopsis thaliana* seeds. *Seed Sci. Res.*, 12: 253-259.
- Clark, J. R., Eric, J. S., Hall, and Finn, C. E., 2007. Blackberry breeding and genetics. In: Janick, J. (Ed), *Plant Breeding*. John Wiley and Sons Inc., NJ, pp. 19-144.
- Clark, J. R. and J. N. Moore, 1993. Longevity of *Rubus* seeds after longterm cold storage. *HortScience*, 28: 929-930.
- Daubney, H. A., 1996. *Brambles*. In: *Fruit Breeding II*. John Wiley and Sonse, Inc., New York.
- Foack, W. O., 1914. *Species Ruborum monographiae generic Rubi prodromus*. *Bibliotheca Botanica*, 17: 1-274.
- Heit, C. E., 1967a. Propagation from seed: part 6 hardseededness. *Am. Nurseryman*, 125: 1-5.
- Heit, C. E., 1967b. Propagation from seed: part 6 hardseededness. Part 7germinating 6 hardseeded groups. *Am. Nurseryman*, 125: 1-9.
- Hummer, K., 1996. *Rubus* diversity. *HortScience*, 31: 182-183.
- Hummer, K., and D. N. Peacock, 1994. Seed dimension and weight of selected *Rubus* species. *HortSciense*, 29: 1034-1036.
- Mian, M. A. R., R. M. Skirvin, M. A. Norton, and A. G. Otterbacher. 1995. Drying inter fers with germination of blackberry (*Rubus* sp.) seed in vitro. *HortScience*, 30: 124-126.
- Moise, J. A., S. Han, L. Gudynaite-Savitch, D. A. Johnson, and B. L. A. Miki. 2005. Seed coats: structure, development, composition, and biotechnology. *In vitro Cell. Dev. Biol. Plant*, 41: 620-644.
- Thompson, M. M., 1995. Chromosome numbers of *Rubus* species at the national clonal germplasm repository. *HortScience*, 30: 1447-1452.
- Wada, S., 2009. Evaluation of *Rubus* seed characteristic: seed coat morphology, anatomy, germination requirements and dormancy breaking, Ph.D. Dissertation, Horticulture. Oregon State University, Corvallis, p. 207.
- Wada, S., and B. M. Reed. 2011. Standardizing germination protocols for divers raspberry and blackberry species. *Sci.Hort*, 132: 42-49.
- Wada, S., and B. M. Reed, 2011. Optimized scarification protocols improve germination of divers *Rubus* germplasm. *Sci.Hort*, 130: 660-664.
- Zasada, J. C., and J. C. Tappeiner III. 2003. *Rubus* L. In: *The Woody Plant Seed Manual*. U.S.D.A. Forset Service, pp. 1629-1638.

Evaluation of fresh and dried seed germination in wild and cultivated blackberries in Mazandaran**M. Tayebinejad and M. Hadadinejad**

Department of Horticulture, Faculty of Crop Sciences, Sari Agricultural Sciences and Natural Resources University, Sari

Abstract

In this research the condition of fresh and dried seed of wild and cultivated (thorny and thornless) blackberries evaluated in two separate experiments. In the first experiment length, number of float and total seeds and their viability and germination after 7 month warm-cold-warm period and in second experiment number, length, weight and germination rate of dry seeds after scarification treatments were evaluated. Based on the results the seeds of thornless blackberry were not germinated in any experiments; however the difference of cultivated and wild thorny blackberry in fresh seeds viability and germination were significant. The viability of fresh seeds for cultivated blackberry was 72% in comparison of 56% for wild type. Wild type included smallest, highest number, lowest length, size and weight of seeds. The longest rootlet in thorny blackberries performed after three hour treatment by sulfuric acid. But two hours treatment by acid resulted to longest stem let. The most germination rate observed in thorny and wild type blackberry after two and three hour treatment by acid, respectively. Seed germination in dried and stored seeds is better than fresh seeds. Therefore it suggested using dried seeds after two hours treatment by sulfuric acid for thorny cultivars and wild type blackberries for germination.

Keywords: Blackberry, Fresh Seed, Dried seed, Germination